

Allting har ett slut

Publicerad: 26 november 2013

Författare: Mikael Mjörnberg

Ödmjukhet inför uppgiften är a och o för att bli riktigt framgångsrik i idrott. Frågan är om inställningen var helt hundra när LIF Lindesberg fick se sin segerrad göra halt borta mot Caperiotumba i helgen. Tror man att det ska ordna sig, det är då det går åt skogen.

- Det tog stopp idag, säger jag.
- Ja, så kanske man kan uttrycka sig, vi förlorade matchen, svarar Herman Arenvang.
- Jag menade segersviten, den sprack...
- Jaha du tänker så, ja, vi gjorde ingen bra match.

Vart jag vill komma med den meningsväxlingen som ägde rum efter förlustmatchen i Tumba i söndags? Herman Arenvang ville inte tänka på någon segersvit, han var fokuserad på den enskilda matchen och inget annat. Det är i alla fall det skenet han håller uppe och det är ett sunt sätt att tänka.

Men nog såg LIF Lindesberg ut som ett lag som tänkte alldeles för mycket på sin segersvit och av den anledningen blev alldeles för bekväma i söndags?

Det är naturligtvis inget någon idrottsman någonsin skulle erkänna rakt ut, men det kändes lite som att Lindesberg-killarna trodde att de var lite bättre än de var. Som att två nya poäng mot nästjumbon Caperiotumba skulle lösa sig själva. Oavsett hur mycket tränaren varnade för motståndet inför fighten.

Första halvleks slappa försvarsagerande och slarviga anfallsdito blev vad som fällde laget i slutändan. Är man inte med mentalt från start blir det lätt så. Lindesberg tog inte

kampen och hade inte i närheten av tillräckligt med fantasi för att låsa upp sitt motstånd.

Caperiotumba vann egentligen matchen redan när de satte en punktmarkering på Richard Eriksson och fick bort honom ur matchen fullständigt.

Jag tar honom som exempel eftersom hans reaktion på punktmarkeringen bildligt talat var att slå upp tält och slå sig ner vid grillen vid mittlinjen. Det vill säga, han lyfte inte mycket till finger för att ta sig loss från punkten utan stod snällt utanför spelet större delen av matchen och väntade.

Det signalerade "det här ordnar sig nog ändå" lång väg.

Ett logiskt coachdrag hade när det ändå såg ut som det gjorde varit att sätta Eriksson på bänken. Det spelar ingen roll hur bra en spelare är när denne ändå inte deltar i spelet. Men Eriksson fick sitta kvar i sitt tält vid mittlinjen större delen av matchen. Det signalerade också "det här ordnar sig nog ändå".

Nu är Caperiotumba ett betydligt bättre, mer talangfullt lag än vad tabellen visar. Det är ingen skam att få sin segersvit mosad av dem. Men det var inte så att Lindesberg föll med flaggan i topp.

Det är aldrig bra att förlora, det är en klyscha som folk tar till när de...ja, förlorar. Däremot kan man dra lärdom av sina förluster. LIF Lindesberg fick en rejäl näsbränna och en kvaddad segersvit. Det är bara att inse att man inte är bättre än sin senaste insats och att det krävs betydligt mycket mer fantasi och attityd om man ska kunna betvinga Skånela imorn.

Ska en ny segersvit påbörjas måste hjärnorna vara med.

Avslutningsvis, Rex Blom är en skön lirare i Caperiotumba, men stackars pojk. Det förvånar mig inte om han gör ungefär vad den där varelsen hans smeknamn hämtats från gjorde med sin middag på forntiden med speakern innan säsongen är över.

Att på sin egen hemmaplan konstant och i extremt klämkäckt anda bli kallad för Tyrannosaurus Rex (Blom) av speakern måste vara frustrerande och kännas fruktansvärt larvigt.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/allting-har-ett-slut/>